

סדר הלימוד ליום י"ב אייר

סדר לקוטי מוהר"ן הי"מ:

תורה קנה

עצבות היא מדה רעה מאד. ומה שהאדם אינו נוסע להצדיק, הוא מחמת עצבות וכבודות. וכן מה שאינו מתפלל כראוי, הוא מחמת עצבות ועצלות. הינו מחמת חסרון אמונה, כי בודאי אם היה לו אמונה שלמה, והיה מאמין שהשם יתברך עומד עליו, ושומע כל דבור ודבור שיוצא מפיו, ומאזין לקול תפלתו, בודאי לא היה לו שום עצבות ועצלות וכבודות בתפלתו, ובודאי היה מתפלל כראוי. אך עקר בלבול התפלה, הוא בא מחמת חסרון אמונה. ועל כן נופל עליו עצלות ועצבות, ומבלבל את תפלתו.

כי עקר העצבות והעצלות, הוא מחמת חסרון אמונה. כמו למשל, כשמניחין חטה בארץ טובה, אזי הוא גדל וצומח יפה, ואינו מזיק לו שום רוח ולא זיקים ורעמים, וזה מחמת שיש כח הצומח וכח הגודל, על כן אינו מזיק לו שום דבר. אבל כשנותנין החטה בארץ שאינה טובה לזריעה, אזי הוא נרקב בארץ, מחמת שאין לו כח הצומח וכח הגודל. ואמונה היא בחינת כח הגודל וכח הצומח, כמו שכתוב (אסתר ב): "ויהי אומן את הדסה", לשון גדול, וכמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (שבת ל"א): 'אמונה זה סדר זרעים'. ועל כן כשיש לו אמונה, שהיא בחינת כח הגודל וכח הצומח, אזי אין מזיק לו שום דבר, ואינו ירא משום אדם ושום דבר, ומתפלל בחיות כראוי, ונוסע

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'ספ"ו ◀ צמח מוהרנ"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שד"ך צמד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" ▶
◀ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ▶

לְהַצְדִּיק, כִּי אֵינוֹ מִתְיָרָא וּמִתְפַּחַד מִשׁוֹם עֲנִין שְׁבָעוּלָם. אֲבָל
בְּשֵׁישׁ חֶסְרוֹן בְּאַמוּנָה, אֲזִי אֵין לוֹ כַּח הַגּוֹדֵל וְכַח הַצּוֹמֵחַ, וְאֲזִי הוּא
נִרְקָב מִמָּשׁ, כְּמוֹ הַחֲטָה הַנִּ"ל, וְעַל־כֵּן יֵשׁ לוֹ עֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת
וּכְבֻדוֹת, וְהוּא נִרְקָב מִמָּשׁ:

וְזֶה בְּחִינַת אֶרֶץ אֲפִים, הֵינּוּ מֵה שְׂאֵינוֹ יָרָא מִשׁוֹם דְּבָר, וְאֵינוֹ
מִשְׁגִּיחַ עַל שׁוֹם בְּטוֹל וּבְלָבוּל בְּעִבּוּדָתוֹ, רַק עוֹשֶׂה אֶת
שְׁלוֹ, זֶה בְּחִינַת אֶרֶץ אֲפִים. שְׂאֵין שׁוֹם דְּבָר יָכוֹל לְבַלְבֵּל אוֹתוֹ, כִּי
לֹא אֲכַפֵּת לָהּ שׁוֹם דְּבָר, רַק עוֹשֶׂה אֶת שְׁלוֹ בְּעִבּוּדָתוֹ אֶת הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ.

כִּי אֶרֶץ אֲפִים הוּא תְלוּי בְּבְחִינַת אַמוּנָה, כִּי 'כָּל זְמַן שְׂשֵׁישׁ
עֲבוּדָה זָרָה בְּעוֹלָם חֶרוֹן אֶף בְּעוֹלָם' (סְפָרֵי פָרָשַׁת רָאָה), אֲבָל
עַל־יְדֵי אַמוּנָה שֶׁהוּא הֶפְךָ עֲבוּדָה זָרָה, נִתְבַּטַּל הַחֶרוֹן אֶף, וְזוֹכִין
לְאַרְיַכַת אֲפִים, שֶׁהוּא הֶפְךָ הַחֶרוֹן אֶף, הֵינּוּ שְׁזוֹכָה עַל־יְדֵי אַמוּנָה
לְאַרְיַכַת אֲפִים, שִׁיאֲרִיךְ אִפּוֹ עַל כָּל דְּבָר בְּלָבוּל וּמְנִיעָה שְׁעוֹבֵר
עָלָיו בְּתַפְלָתוֹ וְעִבּוּדָתוֹ, שְׂיִסְבַּל הַכֹּל, וְלֹא יִתְעַצֵּב וְלֹא יִתְעַצֵּל
עַל־יְדֵי־זֶה כָּלֵל, רַק יַעֲצֹר רוּחוֹ וְלֹא יִכְפֹּת לָהּ כָּלֵל, וְיַעֲשֶׂה אֶת שְׁלוֹ
בְּעִבּוּדָתוֹ, וְיַעֲבֹר עַל הַכֹּל, וְלֹא יַחֲוֹשׁ עַל כָּל הַבְּלָבוּלִים וְהַמְנִיעוֹת
כָּלֵל. שְׁכָּל זֶה הוּא בְּחִינַת אֶרֶץ אֲפִים, שְׁזוֹכִין עַל־יְדֵי אַמוּנָה,
שֶׁהוּא בְּחִינַת כַּח הַגּוֹדֵל וְכַח הַצּוֹמֵחַ. כִּי עַל־יְדֵי־זֶה הוּא גָּדֵל
וְצוֹמֵחַ וּמְצַלִּיחַ בְּעִבּוּדָתוֹ, כִּי לֹא יוּכַל לְבַלְבְּלוֹ שׁוֹם מוֹנַע לְהַפִּילוֹ
בְּעֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת חֵם וְשָׁלוֹם, וּלְמַנְעוֹ עַל־יְדֵי־זֶה, חֵם וְשָׁלוֹם, רַק
יַעֲשֶׂה אֶת שְׁלוֹ בְּזְרִיזוֹת וְשִׂמְחָה, וְלֹא יִסְתַּכֵּל עַל כָּל הַבְּלָבוּלִים
כָּלֵל, שְׁכָּל זֶה הוּא בְּחִינַת אֶרֶץ אֲפִים, בְּחִינַת אַמוּנָה, בְּחִינַת כַּח
הַגּוֹדֵל וְכַח הַצּוֹמֵחַ כְּנִ"ל.

וְדַע, שְׁאֶרְךָ אַפִּים תְּלוּי בְּאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל, כִּי שָׁם זֹכִים לְבְחֵינֶת אֶרֶךְ אַפִּים. כִּי אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל הוּא בְּחֵינֶת אֲמוּנָה, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב (תְּהִלִּים ל"ז): "שְׁכֵן אֶרֶץ וְרַעְיָה אֲמוּנָה", וְכִמוֹ שְׁאָמְרוּ חַז"ל (בְּתַבּוֹת ק"י): 'כָּל הַדָּר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל דּוֹמָה כְּמִי שֵׁישׁ לוֹ אֶלּוֹקַי'. נִמְצָא שְׁאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל הוּא בְּחֵינֶת אֲמוּנָה, וְעַל־יְדֵי אֲמוּנָה זֹכִין לְבְחֵינֶת אֲרִיכַת אַפִּים כִּנֵּ"ל, דְּהֵינּוּ שְׁלֵא יוֹכֵל לְבַלְבְּלוֹ שׁוֹם מוֹנֵעַ וּבְלַבּוֹל מֵעֲבוּדָתוֹ כִּנֵּ"ל. נִמְצָא שְׁעַקֵּר עֲבוּדַת אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, זֹכִין עַל־יְדֵי אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל, שֶׁהוּא בְּחֵינֶת אֲמוּנָה, בְּחֵינֶת אֲרִיכַת אַפִּים, בְּחֵינֶת כַּח הַגּוֹדֵל וְכַח הַצּוֹמֵחַ, שְׁעַל־יְדֵי־זֶה זֹכִין לְהַתְּחַזֵּק בְּעֲבוּדָתוֹ, וְלִבְלִי לְהַסְתֵּכֵל עַל שׁוֹם מוֹנֵעַ וּמְעַכֵּב וּמְבַלְבֵּל, שְׂאִי אֶפְשָׁר לְזַכּוֹת לְעֲבוּדַת הַשֵּׁם בְּאַמֶּת כִּי־אִם עַל־יְדֵי־זֶה וְכִנֵּ"ל.

וְעַקֵּר גִּדְל הַהֲשֵׁת־תּוֹקְקוֹת וְהַהֲתַלְהָבוֹת שֶׁל מִשְׁה רַבְּנֵנוּ, עָלְיוֹ הַשְּׁלוֹם, שֶׁהָיָה מֵתַלְהַב לְאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל כָּל־כַּף, הָיָה רַק בְּשִׁבִיל מִדָּה זֹאת שֶׁל אֲרִיכַת אַפִּים, מִחֲמַת שְׂרָאָה שֵׁשׁ בְּאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל זֹכִין לְבְחֵינֶת אֶרֶךְ אַפִּים כִּנֵּ"ל. וְזֶה שְׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה (סִנְהֵדְרִין קי"א): "וַיִּמְהַר מִשְׁה וַיִּקַּד אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶי", 'מָה רָאָה אֶרֶךְ אַפִּים רָאָה'. הֵינּוּ כִנֵּ"ל, כִּי מִחֲמַת שְׂרָאָה בְּחֵינֶת אֶרֶךְ אַפִּים שֶׁהוּא תְּלוּי בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כִּנֵּ"ל, עַל־כֵּן "וַיִּקַּד אֶרְצָה", שֶׁהָיָה לְבוֹ בּוֹעֵר לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, כִּדִּי לְזַכּוֹת לְאֶרֶךְ אַפִּים כִּנֵּ"ל. וְזֶה שְׁאָמְרוּ שָׁם: 'זָחַד אָמַר אֶמֶת רָאָה מֵר אָמַר חֲדָא וּמֵר אָמַר חֲדָא וְלֹא פְּלִיגִי', כִּי אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל הוּא בְּחֵינֶת אֶמֶת כְּמַבְאָר בְּמָקוֹם אַחֵר (בַּהֲתוֹרָה וְאֵכְלָתָם ס' מ"ז) וּמִסִּיק שָׁם בְּגִמְרָא שְׁמַע מִנָּה אֶרֶךְ אַפִּים רָאָה, כִּי עַקֵּר הוּא בְּחֵינֶת אֲרִיכַת אַפִּים כִּנֵּ"ל:

וְצָרִיךְ כָּל אָדָם לְבַקֵּשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שִׁיְהִיָּה לוֹ כְּסוּפִין וְנִעְגוּעִים לְאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל, וְגַם שִׁיְהִיָּה נִעְגוּעִים לְכָל

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'פ"ח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שיהי צדק מצוה רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

הַצְדִּיקִים לְאַרְצֵי־יִשְׂרָאֵל. וְהוּא סִגְלָה לְהַכְעִים וּלְעֲצֹבוֹת, כִּי כָּל
הַכּוֹעִים בְּאֵלוֹ עוֹבֵד עִפּוֹ"ם' (שְׁבַת ק"ה). אֲבָל אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל הוּא בְּחִינַת
אֱמוּנָה, בְּחִינַת אֶרֶץ־אֲפִים, הַפֶּךְ הַכְעִים: וְזֶה שְׂקָדָם קָרִיאת־שִׁמְעַ,
שֶׁהוּא אֱמוּנַת הַיְחוּד, אָנוּ מְבַקְשִׁים: וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוֹת
לְאַרְצֵנוּ, הֵינּוּ שְׂאֵנוּ מְבַקְשִׁים וּמִתְנַעֲנְעִים לְאַרְצֵי־יִשְׂרָאֵל, וְעַל־
יְדֵי־זֶה זֹכִים לְאֱמוּנָה, הֵינּוּ קָרִיאת־שִׁמְעַ, שֶׁהוּא אֱמוּנָה.

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיּוֹמִי:

עצבות היא מדה רעה מאד - קנה

א אֱמוּנָה הוּא בְּחִינַת כַּח הַגִּדֵּל וְכַח הַצּוּמַח (עֵין פְּנִים) וְהוּא בְּחִינַת
אֲרִיכוֹת אֲפִים, הֵינּוּ כְּשֵׁישׁ לוֹ אֱמוּנָה בְּשִׁלְמוֹת הוּא גִּדֵּל וְצוּמַח
בְּעִבּוּדָתוֹ יִתְבָּרֵךְ אֲפֵלוֹ אִם יַעֲבֹר עָלָיו מָה. כִּי לֹא יוּכַל לְבַלְבֹּל
שׁוּם בְּלְבוֹל וּמוֹנֵעַ רַק הוּא מֵאֲרִיךְ אַפּוֹ לְסִבֵּל כָּל מַה שְׁיַעֲבֹר עָלָיו,
כִּי כָּל הַמְּנִיעוֹת וְהַבְּלִבּוֹלִים מֵעִבּוּדַת ה' מַה שְׂאֵינוּ מִתְקַרְבִּים לִירְאֵי
ה', הַכֹּל הוּא מִחֲמַת עֲצָלוֹת וְעֲצָבוֹת וְכִבְדוֹת שֶׁבָּא מִחֲמַת חֲסָרוֹן
אֱמוּנָה, כִּי אִם הָיָה לוֹ אֱמוּנָה שְׁלֵמָה בְּהֶאֱמַת כְּרֵאֵי בּוֹדָאי הָיָה
רֵץ וּמְזַדְרֵז מְאֹד לְהִתְקַרֵּב לָהֶם, וְכֵן מַה שְׂאֵינוּ מִתְפַּלֵּל כְּרֵאֵי הוּא
גַּם בֵּן מִחֲמַת עֲצָלוֹת וְכִבְדוֹת שֶׁבָּא מִחֲסָרוֹן אֱמוּנָה, כִּי בּוֹדָאי אִם
הָיָה לוֹ אֱמוּנָה שְׁלֵמָה וְהָיָה מֵאֲמִין שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עוֹמֵד עָלָיו
וְשׁוֹמֵעַ כָּל דְּבוֹר וְדְבוֹר שְׁיִוצֵא מִפִּיו וּמֵאֲזִין לְקוֹל תְּפִלָּתוֹ, בּוֹדָאי
הָיָה מִתְפַּלֵּל כְּרֵאֵי בְּהִתְלַהֲבוֹת וְחֵשֶׁק גָּדוֹל, אֵךְ עֵקֶר בְּלְבוֹל
הַתְּפִלָּה הוּא מִחֲמַת חֲסָרוֹן אֱמוּנָה. וְכֵן כָּל הַהִתְרַחֲקוֹת מֵצְדִּיקִים
וִירְאִים וּמֵעִבּוּדַת ה' בְּאֵמַת, הַכֹּל מִחֲמַת חֲסָרוֹן אֱמוּנָה, שֶׁעַל־יְדֵי־
זֶה בָּא עָלָיו עֲצָלוֹת וְעֲצָבוֹת וְכִבְדוֹת הַנִּ"ל, אֲבָל כְּשֵׁישׁ לוֹ אֱמוּנָה
שְׁלֵמָה אֵינוֹ יְכוּל לְמַנְעוֹ שׁוּם דְּבָר רַק מֵאֲרִיךְ אַפּוֹ לְסִבֵּל הַכֹּל, וְגִדֵּל

וְצוּמַח בְּעִבּוּדַת ה' אֵיךְ שִׁיחִיָּה:

ב' לזכות לאמונה ואריכות אפים כנ"ל הוא על-ידי ארץ ישראל, וצריך כל אחד לבקש מהשם יתברך שיהיו לו כסופים וגעגועים לארץ-ישראל עד שיזכה לבוא לשם, וגם שיהיה געגועים לכל הצדיקים לארץ-ישראל, והוא סגולה לבטל פעם ועצבות, כי אמונה ואריכות אפים שזוכין בארץ-ישראל הם הפוך הפעם והעצבות:

סדר יפני מלחמת רצ"ה ת"ת ת"פ:

טז והנה כספי היה חזק מאד לחזור עם בני ביתי לנעמירוב אך עד הנה היינו ממתנינים על חותני כנזכר לעיל ועתה אי אפשר לחזור בחורף, ואף על פי כן הייתי מצפה לחזור אבל סמוך לביאתי שם החלה ה' אותי ונפלתי למשכב שלשה פעמים רצופים זה אחר זה וכן זונתי חלתה שלשה פעמים ובני שיהיו, והמשרתת שלנו חלתה ומתה והמשרתת של חותני חלתה גם כן כי באותו העת היו חלשות מצויות מאד בסביבותינו וכבר אמר רבנו זכרוננו לברכה בין כסה לעשור בשנה זאת שהולכים חלשות גדולות בעולם וכן בערב יום הכפורים פשיצא מהמקוה, ענה ואמר להאיש שהלך עמו מהמרחץ לביתו שהוא אוהו בראשו וממשמש בו אם הוא חי כוננתו שמרגיש כל כך צער העולם מהחלשות שנמשכו בעולם רחמנא לצלן עד שאינו יודע אם הוא חי וכן הוה שתכף אחר יום הכפורים בעת נסיעתי למאהלוב ראיתי במקומות שעברתי שם שהיו מטלים על ערש דוי רחמנא לצלן עד שהגיע אצלנו רחמנא לצלן אחר חנכה כנזכר לעיל ותכף כשנפלתי למשכב רחמנא לצלן צויתי לכתב אגרת לרבנו זכרוננו לברכה, והגיע אליו והיה לרבנו זכרוננו לברכה צער גדול

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

גַּם אָמַר מִזֶּה רִנְיָת דְּזַי"ל "צַדִּיק צַדִּיק מִקֻּוּה שִׁדְךָ צַדִּיק מִסְפְּרֵי רַבְנֵי יְהוּדָה תִּיקוֹן לְכַל" אָמַר
זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוּר ע"י הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁע"י יִשִּׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת

מִזֶּה מְאֹד מְאֹד וְהַשִּׁיב לִי תְּשׁוּבָה בְּכַתִּיבַת יָדוֹ הַקְּדוּשָׁה בְּעֲצֻמוֹ,
וְכַתֵּב לִי דְבָרִים מְתוּקִים וְעֲרָבִים וְגָלָה לִי עֵצִים נִפְלְאוֹת אֲהַבְתּוּ
אֵלַי וְהַחֲיֵה וְחִזַּק אוֹתִי מְאֹד מְאֹד בְּמִכְתָּבוֹ וְהֶאֱנִיחַ הַזֹּאת עֲדִין
בְּיָדֵי וְלִדְעָתִי לֹא הָיָה אֶפְשָׁר לִי לְסַבֵּל צַעַר הַחֹלְאָת לֹלֵא הֶאֱנִיחַ
הַנְּזַכָּר לְעִיל שְׁהַחֲיֵה אוֹתִי מִמָּשׁ:

יִזְוֶה בְּמִשְׁךָ הַזִּמְן הַזֶּה נָסַע רַבְנֵי זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה לְמִדּוּדֵיבְקַע
עַל שִׁבְתְּ שִׁירָה כְּדַרְכּוֹ בְּכָל שָׁנָה וּמִשָּׁם נָסַע לְקַרְמֵינְטְשָׁאק
וְהַמְתִּין שָׁם אֵיזָה שְׁבוּעוֹת עַד לְדַת בְּתוֹ הַצְּדָקָת מַרְת שָׁרָה תַּחֲיֵה
שְׁהִיתָה קְרוֹבָה לְדַת וְהַמְתִּין שָׁם עַד שִׁילְדָה בֶּן זְכָר לְמִזֵּל טוֹב
וְקִדְם לְדַתָּה הָיָה רַבְנֵי זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה בְּצַעַר גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד בְּלִי
שְׁעוֹר, וְלֹא הֶרְאָה שׁוֹם פָּנִים שְׁחֻקוֹת כָּלֵל וְגַם לֹא הִנִּיחַ שְׁהִתְנוּ לוֹ
שְׁנֵי תַבְּשִׁילִין בְּסַעֲדָתוֹ וְהָיָה יוֹשֵׁב וּמְצַפֶּה שְׁהִילֵד בְּשָׁלוֹם וְאַחַר כֵּן
בְּאוֹתוֹ הַלִּילָה שִׁילְדָה בְּשָׁלוֹם בִּישׁוּעַת הַשֵּׁם בָּא בְּשִׁמְחָה גְּדוֹלָה
וְצָוָה תַּכְּף לְהַדְלִיק נֵרוֹת וְלַעֲשׂוֹת מִשְׁקָה "פָּאנְש" וְהַמְתִּין שָׁם עַד
אַחַר הַמִּילָה וְאִז הָיָה גַם בֶּן בְּשִׁמְחָה:

אַחַר כֵּן בְּיוֹם שְׁלִישֵׁי לְמִילָה חָלְתָה בְּתוֹ הַיּוֹלְדָת הַנְּזַכָּר לְעִיל,
וְהָיָה לוֹ צַעַר גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד וַיֵּצֵא מִקַּרְמֵינְטְשָׁאק בְּבַהֲלָה וְחַפְזוֹן
גָּדוֹל כְּמוֹ הַבוֹרַח מִמָּשׁ וְאַחַד מֵאַנְשָׁיו שָׁנַסַּע עִמּוֹ לְשִׁמְשׁוֹ
נְתִמְהָמָה שָׁם קָצַת, הִנִּיחוֹ שָׁם וּבָרַח מִמֶּנּוּ וְהָאִישׁ הַנְּזַכָּר לְעִיל
נִשְׂאָר בְּקַרְמֵינְטְשָׁאק וְהִכְרַח לְשִׁכַּר עֲגָלָה וְלָרֹדֶף אַחֲרָיו כִּמְהָ
פְּרָסָאוֹת וְאָמַר רַבְנֵי זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה אִז בְּעֵת שִׁבְרַח מִשָּׁם, שְׁקָרוֹב
שְׁתִּיצָא חֵיוָתוֹ מִגְּדֵל הַצַּעַר, כִּי מָה שְׁעֵבֵר עָלָיו בְּעֵינָיִן בְּנָיו
וַיּוֹצֵאֵי חֲלָצָיו שְׁיַחֲיוּ לְאַרְךָ יָמִים וְשָׁנִים אִי אֶפְשָׁר לְסַפֵּר כִּי בְּנָיו
וַיּוֹצֵאֵי חֲלָצָיו הֵם סְגֻלוֹת יְקָרוֹת מְאֹד מְאֹד וְהָעוֹלָם צָרִיכִים אוֹתָם
מְאֹד מְאֹד, וְאָמַר שְׁהֵם אֵילָנוֹת יְקָרִים מְאֹד וַיִּגְדְּלוּ מֵהֶם פְּרוֹת

נפלאים מאד והזהיר לכבדם מאד ואמר שהגואל צדק יצא
 מיוצאי חלציו וכו' ונסע מקרמיניטשאק ובא לביתו לפה ברסלב:
 ולא נתמהמה הרבה ואז נסע מכאן הנסיעה הגדולה למדינת
 פאליסע לקהלת קדש נאזוריטש וכו' וחזר משם לאוסטרהא
 וזסלב וכו' במבאר במקום אחר (חיי מוהר"ן סימן קנ"א) והנסיעה
 הזאת שטלטל עצמו בטלטול קשה כזה בלי שום טעם על פי
 פשוט היא פליאה גדולה כי לא קבץ שום ממון בנסיעה זו,
 אדרבא פזר סך עצום מכיסו על הוצאות הדרך על כן עדין אין
 שום אדם יודע שום רמז ופרוש על נסיעתו זאת שהיתה פליאה
 נשגבה מאד וכן נסע כמה נסיעות בלי טעם על פי פשוט כמו
 לשאר יגרד וכו' אבל נסיעה זאת נמשכה זמן גדול, והיו לו
 טלטולים קשים ועצומים, והוצאות הרבה ואין שום אדם יודע
 בונתו הנוראה בזה ואמר שאם היו יודעים העולם על מה הוא
 נוסע היו מנשקים כל פסיעה ופסיעה של נסיעתו ואמר שבכל
 פסיעה ופסיעה הוא מכריע את כל העולם כלו לכף זכות, וכבר
 מבאר מזה קצת במקום אחר (חיי מוהר"ן סימן קכ"א):

סדר לקוי עיצות חיימי:

ו בשנזהר ממחשבות רעות וחושב מחשבות טובות בלבו איך
 לעבד את השם יתברך, בזה נעשה לבו בבחינת "צור לבבי"
 ובחינת "ולבי חלל בקרבי", וזוהי לעשות פעולות ומדות טובות
 ולקבל עליו על מלכות שמים שלמה, וזוהי לתפלה ולתשובה
 שלמה, ונעשה על ידי זה יחודא עלאה ויחודא תתאה, וזוהי
 להתגלות אוריתא דעתיקא סתימאה, ונתבטל מלכות הרשעה
 ונתעלה ונתגדל מלכות דקדשה, ועל ידי זה נמשך לישראל חיות
 גדול ושפע ועשירות גדול וברכה עד בלי די (שם).

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג' עמוד מורה ר"ת ז"ל "למד מצוי מקוה שיהיה מצוי רבנו יהיה תיקון רב"ו"ו
ז"ל "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

ז כָּל הַמַּחֲשָׁבוֹת שֵׁישׁ לְאָדָם, כָּלֵם בָּאִים בְּתוֹךְ הַדְּבָר, כִּי בַשָּׁעָה שֶׁהוּא חוֹשֵׁב הַמַּחֲשָׁבָה, רַחוּשֵׁי מְרַחֵשׁן שְׁפָתוֹתָיו. וְאַף־עַל־פִּי שֶׁאֵין הָאָדָם מְרַגֵּישׁ זֹאת, אַף־עַל־פִּי־כֵן הוּא בְּדַקּוֹת גָּדוֹל, כְּדֹאֵיתָא בַּזֵּהָר, כִּי כָל מַחֲשָׁבָה שֶׁבְּעוֹלָם שֵׁישׁ לְאָדָם, כָּלֵם מְכַרְחִים לְבוֹא בְּתוֹךְ הַדְּבָר בַּשָּׁעָת הַמַּחֲשָׁבָה, רַק שֶׁהוּא בְּדַקּוֹת מְאֹד (שם סי' סו).

ח יֵשׁ בְּנֵי־אָדָם שֵׁישׁ לָהֶם הַרְהוּרֵי עֲבוּדָה זָרָה אִזּוּ הַרְהוּרֵי נְאוּף, וּמִתְגַּבְּרִים עֲלֵיהֶם בְּיוֹתֵר בַּשָּׁעָת הַתְּפִלָּה. וְיֵשׁ שֶׁבַשָּׁעָה שֶׁעוֹמְדִים לְהַתְּפִלָּל, מְזַדְּמָנִים לְפָנֵיהֶם דְּמִיוֹנוֹת כְּאֵלוֹ עוֹמֵד לְפָנֵיהֶם דְּמוֹת עֲבוּדָה זָרָה אִזּוּ שְׂאָר דְּמִיוֹנוֹת רָעִים, וּמְבַלְבְּלִים אוֹתָם מְאֹד בַּשָּׁעָת הַתְּפִלָּה, וְיֵשׁ לָהֶם יִסּוּרִים גְּדוֹלִים מֵהֶם, וְרוֹצִים לְהַתְּגַבֵּר מְאֹד לְהַעֲבִיר אוֹתָם הַמַּחֲשָׁבוֹת מִדַּעְתָּם, וְזוֹרְקִים רֵאשִׁים הִנָּה וְהִנָּה. אֲבָל דַּע, שְׁכָל מַה שֵׁישׁ לָהֶם יִסּוּרִים יוֹתֵר, וְכָל מַה שֶׁהֵם מִתְגַּבְּרִים בְּיוֹתֵר לְהַעֲבִירָם מִדַּעְתָּם, יוֹתֵר וְיוֹתֵר הֵם מִתְגַּבְּרִים אֵלּוֹ הַבְּלָבוּלִים רָעִים וְהַדְּמִיוֹנוֹת, כִּי כָּךְ טַבְּעָם, שְׁכָל מַה שֶׁחוֹשְׁבִים עֲלֵיהֶם יוֹתֵר לְדַחוּתָם הֵם כְּרוּכִים אַחֲרָיו יוֹתֵר. עַל־כֵּן עַקֵּר הָעֲצָה, לְבָלִי לְהַשְׁגִּיחַ עֲלֵיהֶם כָּלֵל, וְשִׁלָּא יְכַפֵּת לָהּ כָּלֵל מַה שֶׁעוֹמְדִים לְפָנָיו אֵלּוֹ הַדְּמִיוֹנוֹת וְהַרְהוּרִים, וְלֹא יִשְׁמַע אוֹתָם כָּלֵל, רַק יַעֲשֶׂה אֶת שְׁלוֹ בְּמַה שֶׁהוּא עוֹסֵק, בְּתוֹרָה אִזּוּ תְּפִלָּה אִזּוּ מִשְׁאֵל־וּמַתָּן, וְלֹא יִשְׁגִּיחַ עֲלֵיהֶם כָּלֵל, וְלֹא יִבִּיט לְאַחֲרָיו אִם נִסְתַּלְקוּ מִפָּנָיו, רַק יַעֲשֶׂה אֶת שְׁלוֹ בְּמַה שֶׁהוּא עוֹסֵק, וּבְזֶה יִסְתַּלְקוּ מִפָּנָיו מִמִּילָא. אֵךְ זֶה הוּא רַק עֲצָה לְפִי שָׁעָה, וְהָעֵקֶר, שֶׁצָּרִיךְ לְקַדֵּשׁ וּלְטַהֵר גּוּפוֹ, וְיִלְךְ אַצֵּל צַדִּיקֵי אֲמֶת וְיִזְרוּ לוֹ דַּרְכֵי הָאֲמֶת, אִזּוּ יִסְתַּלְקוּ מֵעֲלָיו בְּתַכְלִית (שם סי' עב).

סדר ספורי מעשיות הימיני:

מעשה ז מזבוב ועכביש .

עָנָה וְאָמַר: אֲסַפֵּר לָכֶם כָּל הַנְּסִיעָה שְׁלִי שֶׁהָיָה לִי: מִעֲשֵׂה בְּמִלְךְךָ אַחַד, שֶׁהָיוּ עָלָיו כַּמָּה מַלְחָמוֹת כְּבִדּוֹת וְכַבֵּשׂ אוֹתָם, וְלָקַח שְׂבוּיִים הַרְבֵּה (בְּתוֹךְ דְּבָרָיו שֶׁהִתְחִיל לְסַפֵּר זֹאת הַמִּעֲשֵׂה עָנָה וְאָמַר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: תֹּאמְרוּ שְׂאֵסֵפֶר לָכֶם הַכֹּל וְתוֹכְלוּ לְהַבִּין) וְהָיָה הַמֶּלֶךְ עוֹשֶׂה סְעֻדָה גְּדוֹלָה (שְׁקוֹרִין בְּאֵיל), בְּכָל שָׁנָה בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם שֶׁכָּבֵשׂ הַמַּלְחָמָה, וְהָיוּ שָׁם עַל הַבַּאֵיל כָּל הַשָּׂרִי מְלוֹכָה וְכָל הַשָּׂרִים כְּדָרֵךְ הַמְּלָכִים, וְהָיוּ עוֹשִׂין שָׁם עֲנִינֵי צָחוּק, (שְׁקוֹרִין קוֹמְעָדִים) [הַצְּגוֹת], וְהָיוּ מְשַׁחֲקִים וְצוֹחֲקִים מִכָּל הָאֲמוֹת, מִהַיְשָׁמְעָאֵל וּמִכָּל הָאֲמוֹת, וְהָיוּ עוֹשִׂים וּמְעַקְמִים בְּדָרֵךְ שְׁחוֹק כְּדָרֵךְ הַנְּמוּם וְהַהֲנָהָה שֶׁל כָּל אֲמָה, וּמִן הַסֵּתֶם מִיִּשְׂרָאֵל גַּם־כֵּן הָיוּ עוֹשִׂין הַשְּׁחוֹק.

וְצִוָּה הַמֶּלֶךְ לְהַבִּיאַ לוֹ הַסֵּפֶר שֶׁהָיָה כָּתוּב בּוֹ הַנְּמוּסִים וְהַהֲנָהָה שֶׁל כָּל אֲמָה וְאֲמָה, וּבְכָל מָקוֹם שֶׁהָיָה פּוֹתַח אֶת הַסֵּפֶר, הָיָה רוֹאֵה שְׂכָתוֹב בּוֹ הַהֲנָהָה וְהַנְּמוּסִים שֶׁל הָאֲמָה, כְּדָרֵךְ שֶׁהָיוּ עוֹשִׂין בְּעַלֵּי הַשְּׁחוֹק מִמֶּשׁ, כִּי מִסֵּתְמָא גַּם זֶה שֶׁעֲשָׂה הַצָּחוּק וְהַקְּאֲמְעָדִיא רָאָה גַּם־כֵּן אֶת הַסֵּפֶר הַזֶּה וּבְתוֹךְ שֶׁהָיָה הַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב עַל הַסֵּפֶר, רָאָה שֶׁהָיָה עֹכְבִישׁ, הַנְּקָרָא (שְׂפִין), שֶׁהָיָה מְרַחֵשׁ עַל צִדֵּי הַסֵּפֶר, דְּהֵינּוּ עַל חֲדֵי הַדְּפִין, וּמִצַּד הַשְּׂנִי הָיָה עוֹמֵד זָבוּב מִן הַסֵּתֶם לְהִיכֵן הוֹלֵךְ הָעֹכְבִישׁ? אֵל הַזָּבוּב וּבְתוֹךְ שֶׁהָיָה הָעֹכְבִישׁ מְרַחֵשׁ וְהוֹלֵךְ אֵל הַזָּבוּב, בָּא רוּחַ וְהָרִים אֶת הַדָּף מִן הַסֵּפֶר, וְלֹא הָיָה הָעֹכְבִישׁ יְכוֹל לֵילֵךְ אֵל הַזָּבוּב, וְחִזְרָה לְאַחֲרֵיהָ, וְעָשְׂתָה עֲצָמָה בְּעֶרְמָה כְּאֵלוֹ הִיא חוֹזֶרֶת וְאֵינָה רוֹצֶה עוֹד לֵילֵךְ אֵל הַזָּבוּב וְחִזְרָה הַדָּף לְמִקוּמָה, וְחִזְרָה הָעֹכְבִישׁ לֵילֵךְ אֵל הַזָּבוּב, וְאֵזִי שׁוֹב הָרִים הַדָּף וְלֹא הִנִּיחָהּ, (הֵינּוּ שֶׁהַדָּף חִזְרָה וְהָרִים אֶת עֲצָמוֹ, וְלֹא הִנִּיחַ אֶת הָעֹכְבִישׁ לֵילֵךְ

זֶה הַחֹק הַזֶּה וְלֹא יִעֲבֹר

ג"סלד - צמור מוהר"צ"ת זצ"ל "צדק מצני מקוה שדף צהד מוספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
 "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

אל הזבוב) וחזרה, וכן היה כמה פעמים אחר כך שוב חזרה העכביש לילך אל הזבוב, והיתה מרחשת והולכת עד שכבר חטפה עצמה ברגל אחד על הדף ושוב הרים הדף את עצמו, והיא כבר היתה על הדף קצת, ואזי הניח הדף את עצמו לגמרי, עד שנשארה העכביש תחתיו בחלל בין דף לדף, והיתה מרחשת שם, ונשארה מטה מטה עד שלא נשאר ממנה כלום (והזבוב-לא אספר לכם מה שהיה בה).

סדר שלחו ערוף היופני:

(ה) בד"א שאין מערבין אותה לחצאין בעיר מוקפת חומה גבוה י"ט ויש לה דלתות אבל אם לא היתה העיר כולה מוכשרת במחיצות ובאו להכשיר חציה ולערבה הרשות בידם: (ו) זה שאמרנו שאין מערבין אותה לחצאין היינו לומר שאין לחי וקורה מועיל לסלקם זה מזה אבל בפס ארבעה או בשני פסים שני משהויין נחלקים אלו מאלו ומערבין לחצאין ואם הוא רחב מעשר אמות עושה צורת פתח: הגה או יעשה מחיצה גבוה עשרה לפתח מבואו (טור) י"א הא דעיר של יחיד אסור לחלק היינו לארכה מאחר דשניהם צריכים לילך לרה"ר שבתוכה אבל לרחבה ואלו יוצאים בשער זה ואלו יוצאים בשער זה ואין להם דריסת הרגל זה על זה מערבין לחצאין ועושין תקון ביניהם כמו שנתבאר לעיל סימן שס"ג דעד עשרה מהני לחי או קורה וביתר מעשרה צורת הפתח (הגהות מיימוני פ"ה מהלכות עירובין והרא"ש והטור): (ז) עיר של רבים ונתמעטה ועמדה על חמשה דיורים א"צ שזור: (ח) המזכה בשיתוף לכל בני העיר אם עירבו כולם עירוב א' א"צ להודיעם שזכות הוא להם ודין מי ששכח ולא נשתתף עם בני העיר או מי שהלך לשבות בעיר אחרת או אינו יהודי שהיה עמהם בעיר דין הכל כדינם בחצר ומבוי:

סימן שצג (א) אין מערבין עירובי חצירות ושיתופי מבואות ביום טוב שחל להיות בע"ש ואם שכח ולא עירב מערב יום טוב וחלו שני ימים טובים ביום החמישי ויום ששי יערב ביום טוב על תנאי שיאמר אם היום חול יהא זה עירוב ואם היום קודש אין בדברי כלום ולמחר יאמר אם היום קודש הרי עירבתי מאתמול ואם היום חול יהא זה עירוב והני מילי בשני יום טוב של גליות אבל בשני ימים טובים של ראש השנה לא דכיומא אריכתא דמי (ועיין לקמן סימן תקנ"ח): **(ב)** א' עירובי חצירו' וא' שתופי מבואו מערבין אותם בין השמשו' ואפילו אם כבר קיבל עליו תוספ' שבת ויש אוסרים אם קיבל עליו תוספת שבת: **(ג)** עירב לשנים לאחד מבעוד יום ונאכל העירוב בין השמשות ולאחד עירב בין השמשות שניהם קנו עירוב שלאותו שנאכל עירובו בה"ש אנו חושבים אותו לילה ולאותו שהניח עירובו בה"ש חושבים אותו יום אבל אם עירב עליו בין השמשו' ונאכל עירובו בין השמשו' אסור:

סימן שצד (א) ספק עירוב כגון ספק אם היה קיים בין השמשו' אם לאו מותר והוא שיהי לו חזקת כשרות כגון שהניחו שם ואירע בו ספק אבל אם לא היה לו חזקת כשרות כגון ספק אם הונח שם אם לאו לא: **(ב)** צריך שיהא העירוב בין השמשו' במקום שראוי ליטלו הילכך אם נפל עליו גל ואינו יכול ליטלו בלא מרא וחצינא אסור: הגה והעירוב א"צ להיות קיים רק בין השמשות (טור) ויוכל לאכלו כשודאי חשיכה (הגהות אשירי והרדכי פרק בכל מערבין) ויש לבצוע עליו בשחרית בשבת (מנהגים) ודוקא במקום שנוהגים לערב כל ערב שבת אבל עדיף טפי לערב על כל השנה בפעם אחת כדלעיל סימן שס"ח (ב"י): **(ג)** נתנו במגדל ונעל בפניו ואבד המפתח קודם

זֶה הַזֶּמֶן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'טו - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

שחשכה אם אי אפשר להוציא העירוב אלא אם כן עשה מלאכה גמורה בין השמשו' הרי זה כמו שאבד ואינו עירוב שהרי אי אפשר לאכלו:

סימן שצה (א) מצוה לחזור אחר שיתופי מבואות ומברך עליו על מצות עירוב ואומר בזה השיתוף יהיה מותר לכל בני המבוי להוציא ולהכניס מחצירות למבוי (ומהם לבתים) (ב"י בשם שבלי לקט) בשבת אימתי מברך עליו בשעה שמקבץ אותו מבני המבוי או בשעה שמזכה להם: הגה ואם גבו אותו לשם עירוב ושכחו ולא ברכו עליו הוי עירוב כי אין הברכה מעכבת (אגור ושבלי לקט) עיין סוף סימן שס"ו:

סדר לקוטי תפלות היימני:

תתרוצ: צדיקי יסודי עולם קומו כל שוכני עפר להעיתיר בעדנו בעת צרה המרה הזאת אבות העולם, שבעה רועים, אברהם יצחק יעקב, משה אהרן יוסף דוד, וכל האמהות שרה רבקה רחל וליאה, ושנים עשר שבטי יה וכל הזקנים והנביאים ראשונים ואחרונים, וכל התנאים ואמוראים וכל הצדיקים האמתיים והקדושים והיראים והתמימים שהיו בכל הדורות עד היום הזה, עמדו נא עזרו נא כלכם מקטן ועד גדול אל תחרישו ואל תשקטו התיצבו נא בעזרתנו בעת צרה הזאת השתדלו והרבו תחנה ובקשה לפני מלך אל רם ונשא, יזכר אהבתכם ויחיה זרעכם, ויבטל מאתנו כל גזרות קשות (ובפרט גזירה רעה ומרה הזאת אשר פבר יצאה מלפניהם, לא תהא כזאת בישראל, שלא תאבד שארית יעקב), ואין לנו על מי להשען כי אם על רחמי השם יתברך ועל כחכם הגדול והקדוש אל תביטו על מעשינו אשר לא טובים, ועל חטאינו ועונותינו ופשעינו המרבים והעצומים כל כך כל כך, כי פבר

סבִּלְתָּם יִסּוּרִים וְצָרוֹת הִרְבֵּה בְּשִׁבְלֵנוּ בְּחַיֵּיכֶם הַבֵּיטוּ אֶל מַעַט
 דְּמַעַט טוֹב שֶׁנִּמְצָא בָּנוּ עַדִּין, כִּי אֲפֹלוּ בְּפוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל הִגְרוּעִים
 נִמְצְאִים כַּמָּה וְכַמָּה נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת, מְכַל שְׁכָן שָׁנָם עִתָּה נִמְצְאִים
 קֶצֶת כְּשָׂרִים וִירָאִים וְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּם, כִּי אֵין דּוֹר יְתוֹם, וְתִהְיֶה
 לְאֵל לֹא אֶלְמָן יִשְׂרָאֵל, "הִקִּיצוּתִי וְעוֹדֵי עִמָּךְ":

תִּתְרַצֵּא: חוּם וְחֶמֶל וְרַחֵם וְשִׁמְעֵ קוֹל צְעָקָת וְשׁוּעַת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר צָעְקוּ לְפָנֶיךָ אֲנָשִׁים וְנָשִׁים וְטַף מִיּוֹם שֶׁנִּשְׁמַע הַגְּזֵרָה הַמְּרָה
 הַזֹּאת עַד אֲשֶׁר כַּמָּה נִפְשׁוֹת מֵתוּ וְנִחְלְשׁוּ עַל יְדֵי זֶה וְאַף כִּי עִתָּה
 אָנוּ מִתְרַפִּים מִלְּצַעֲק וְלָשׁוּב כְּרָאוּי, הֲלֹא אֵתָה יִדְעָתָּ חֲלִישׁוֹת
 כַּחֲנוּ, כִּי בְּשָׂר וְדָם אֲנַחְנוּ וּמִחֲמַר קִרְצָנוּ וְאַתָּה יוֹדֵעַ יִצְרָנוּ כִּי
 מַעֲשֵׂה יָדְךָ כָּלָנוּ בְּפֶרֶט בַּדּוֹרוֹת הַחֲלוּשִׁים הָאֵלֶּה בְּגִשְׁמִיּוֹת
 וְרוּחָנִיּוֹת רַחֵם רַחֵם בְּעַל הַרְחֵמִים, הוֹשִׁיעָה הוֹשִׁיעָה בְּעַל
 הַיְשׁוּעוֹת כִּי אֵין מִי יַעֲמֵד בְּעֵדָנוּ, שְׂמֵךְ הַגָּדוֹל יַעֲמֵד לָנוּ בְּעַת צָרָה
 הַבֵּט מִשְׂמִים וּרְאֵה כִּי הָיִינוּ לַעֲג וְקָלָם בַּגּוֹיִם, נִחַשְׁבָנוּ כְּצֹאן לְטַבַּח
 יוֹבֵל, לְהִרְג וּלְאַבֵּד לְמַכָּה וּלְחִרְפָּה, וּבְכָל זֹאת שְׂמֵךְ לֹא שָׁכַחְנוּ נָא
 אֶל תְּשַׁכַּחְנוּ רְאֵה אֵת עַמְּךָ מְרוּדִים מְאֹד, רְאֵה כִּי כָל עַקֵר צֶעַר
 יִשְׂרָאֵל הוּא רַק מִחֲמַת שְׂרוּצִים לְהַעֲבִיר אוֹתָם עַל דַּת יִשְׂרָאֵל חֵם
 וְשָׁלוֹם, (מִחֲמַת שְׁגִזְרָה רָעָה זֹאת מְבִיאָה רַבִּים מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל עוֹבְרִים עַל דַּת,
 וְרַבִּים מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל מְרוּצִים לְהַמִּית אֵת עַצְמָם בְּיַדִּים חֵם וְשָׁלוֹם מַלְעֵבוֹר עַל דַּתְךָ
 הַקְּדוֹשׁ, אֵךְ הֵם מִתִּירָאִים אוֹלֵי אֵין זֶה רְצוֹנְךָ עַל פִּי ד"ת הַקְּדוֹשָׁה), עַל כֵּן הֵם
 הוֹלְכִים חֲשִׁכִים עֵיפִים וְנִרְדָּפִים, נֶאֱנָחִים וְנִדְכָּאִים מְחַכִּים לָמוֹת
 עָלֶיךָ וְאֵינָנוּ, וְעֵינֵיהֶם כָּלוֹת כָּל הַיּוֹם לְשִׁמְעַ אֵיזָה יְשׁוּעָה אֲמִתִּית
 וְעֵינֵיהֶם תְּלוּיּוֹת אֵלֶיךָ לְבַד "כְּעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם, כְּעֵינֵי
 שִׁפְחָה אֶל יַד גְּבֻרָתָהּ, כֵּן עֵינֵינוּ אֶל ה' אֱלֹהֵינוּ עַד שִׁיחַנְנוּ חָנְנוּ ה'
 חָנְנוּ, כִּי רַב שָׁבַעְנוּ בּוֹז", יִהְיֶמוּ מֵעִידָךְ וְיִכְמְרוּ רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ, חוּסָה

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תתק"ח
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

עָלֵינוּ כָּרַב חֲמֻלָתְךָ וְאֵל תִּשְׁפֹּךְ חַרְוֹנְךָ עָלֵינוּ בְּזָכוֹת אֲבוֹתֵינוּ וּרְבוֹתֵינוּ הַצְדִּיקִים הָאֲמֵתִיִּים הַמַּעֲתִירִים אוֹתְךָ בְּעֵדְנוּ תָמִיד "שׁוֹב מַחֲרוֹן אַפְּךָ, וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמְּךָ" גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ פּוֹדֶה וּמַצִּיל וּמַפְרִינִם וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה, שְׁמֵרְנוּ וְהַצִּילֵנוּ וּפְדֵנוּ מִכָּל הַצָּרוֹת וּמִכָּל הַדֵּינִים שְׁבַעְעוּלָם (וּבִפְרָט מִהַצָּרוֹת וְהַגְּזֵרוֹת אֲשֶׁר בָּעֵת הַזֹּאת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן רַחֲמָנָא לְשׁוֹבֵן):

תתרצב: חוּסָה ה' עַל שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְהַצִּילֵנוּ מִכָּל רָע, וּמִכָּל הַגְּזֵרוֹת קָשׁוֹת שְׁבַעְעוּלָם וְתַסְלֵק וְתַסִּיר וְתַבְטֵל כָּל הַמְשַׁפְּטִים וְהַדֵּינִים מִיִּשְׂרָאֵל עַד שְׁנֹזְכָה עַל יְדֵי בַטּוֹל הַדֵּינִים לְשִׁמְחָה גְּדוֹלָה שְׁתַּגְדִּיל הַשְׁמֵחָה עַד שְׁתַּגִּיעַ לְתוֹךְ הַרְגֵּלִין שְׁנֹזְכָה לְרַקֵּד הַרְבֵּה מִתּוֹךְ שְׁמֵחָה "נָגִילָה וְנִשְׁמְחָה בִּישׁוּעָתְךָ", בְּשִׁמְחָה וְגִלָּה רַנָּה דִּיצָה וְחֻדוּה (וּבִפְרָט בִּימֵי שְׁמֵחָה וְיוֹם-טוֹב יְמֵי חַג (פְּלוּנִי) הַקְּדוֹשִׁים הַבָּאִים לְקַרְאֵתֵנוּ לְשָׁלוֹם, רַחֵם עָלֵינוּ וְחַזְקֵנוּ לְשִׁמְחָה בָּהֶם בְּכָל עֵז, כִּי הֵם זְמַן שְׁמֵחָתֵנוּ רַב לְהוֹשִׁיעַ רַחֵם עָלֵינוּ וְהַשְׁמִיעֵנוּ בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת אֲמֵתִיּוֹת מִהֲרָה שְׁנֵתִבְטְלוּ כָּל הַגְּזֵרוֹת הַקָּשׁוֹת לְמַעַן נִזְכָּה לְשִׁמְחָה בְּשִׁמְחַת הַחַג הַקְּדוֹשׁ הַבָּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה, וְלֹא יִתְעַרְבֵב שְׁמֵחָתֵנוּ חֵם וְשָׁלוֹם רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֵךְ, וְשִׁמְחָנוּ בְּחַג הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה הַבָּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה בְּשִׁמְחָה גְּדוֹלָה בְּשִׁמְחָה אֲמֵתִיּוֹת, בְּשִׂמְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שְׁנִקְרָא עָלֵינוּ וַיְקִים מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "בְּשִׂמְךָ יִגִּילוּן כָּל הַיּוֹם, וּבְצִדְקָתְךָ יְרוֹמוּ" עַד שְׁנֹזְכָה לְהַמְשִׁיךְ הַשְׁמֵחָה מִחַחַג הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא הַזֶּה עַל כָּל הַשָּׁנָה כְּלָה):

תתרצג: וְתַחֲזַקֵנוּ וְתַאֲמִצֵנוּ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, עַד שְׁנֹזְכָה עַל יְדֵי הַשְׁמֵחָה לְשִׁמִּירַת הַבְּרִית קְדֹשׁ בְּאֵמֶת, כְּרָאוּי לְאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי הַנִּבְחָר מִכָּל הָעַמִּים וְהַלְשׁוֹנוֹת וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּשְׁמֹר אֶתְהָ בְּעַצְמְךָ אֶת בְּרִיתֵנוּ הַקְּדוֹשׁ מִכָּל מִינֵי פְגָמִים שְׁבַעְעוּלָם וְתַעֲשֶׂה

בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ, וּתְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ מִהֲרָה לְתַקּוֹן הַבְּרִית בְּתַכְלִית
הַתַּקּוֹן הַנִּבְחָר בְּאַמֶּת בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב כִּי בְּעֵצֶם נִפְלְאוֹתֶיךָ
וְטוֹבוֹתֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ הָרַבִּים וּבְכַח וּזְכוּת הַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּיִּם שֶׁשָּׁמְרוּ
אֶת הַבְּרִית בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁאִין שְׁלֵמוֹת אַחֲרָיו, אֲנִי בְּטוֹחַ
וְנִשְׁעַן שֶׁתִּתְקַן אוֹתִי וְאֶת כָּל יִשְׂרָאֵל, וְתִהְיֶה הַכֹּל לְטוֹבָה עַד שְׁגִם
כָּל הַפְּגוּמִים מְאֹד מְאֹד בְּפָנֶם הַבְּרִית יִהְיוּ בְּכֹלֵל תַּקּוֹן הַבְּרִית
בְּאַמֶּת כִּי מִמֶּךָ לֹא יִפְלֵא כָּל דְּבָר: